quod inter utrumque he Ieheieh est vau, non autem in Ehe-
ieh, nihil refert: propterea quod Iod in vau permu-
tatur ut alibi saepe. alioqui diversa plaraque duo isti
themata dorent eiusdem significatur hauah et haiah.
Sic Heva Adami uxor dicitur per vau Havvor cap.
3. 20. infra à verbo hauah per iod, ipso iod in vau
permutato. Quod ne pronuntietur illud proprium Dei
nomen יהוה supposita sunt, ut dictum est, alia puncta
nominis videlicet adonai: quod licet legatur et pro-
feratur, significationem tamen ipsius Ieheieh est, re-
tinere oportet. Neque vero iod est heemanticum, ut he-
braei loquuntur Grammatici, sive nominis verbalis cha-
racteristicon, ut in nominibus Isaac, Iacob, et simili-
bus, sed radicale et substantiale: tametsi nulla
ad Grammaticorum canones talis nominum forma re-
peritur. Ut enim alibi verbum sit, sicut Ecclesiastae
11. 3. ubi est anomalum Iehu hic nomen tamen est haud
secus atque Eheieh versu praecedente: saltem verbum in no-
minis naturam et vim transitum: qualia aliquando sunt
verborum infinitum apud Latinos, ut in illo Persii, Sci-
re tuum nihil est: et Martialis, Velle tuum et Nolle
tuum. Imo Hos. 4. 2. sunt eiusmodi aloh verahes ve-
rat sboh venaoph i. maledicere, mentiri, occidere,
furari et adulterari: quod Graeci et Hieronymus per
nomina converterunt. Caeterum locum Exodi 3. ver-
tunt Graeci ἐγώ εἰμι ὁ ὤν, et Hieronymus: Ego
sum qui sum: utique verba suo pronomine, Ego, addi-
tes, atque sine tamen mutatione, et futurum tem-
pus dicti per praesens reddentes. Nisi autem per
hypodiastolen distinguamus post, Ego sum: sine sen-
erit, Ego.

erit, Ego sum ille qui est Ens. (quamvis
sit transferri personam, Ego sum qui
ille qui est, Est: prima tamen eheieh
latinam dicit.. Atque ita Latinus ex
reddit: Ego sum qui sum) tumque nih
tionibus Aser eheieh. Nam quod epistol
cuius initium est, Nonagesimum psalm
in catalogum decem Dei nominum r
quasi in Exodo sit: Sum qui sum i.
Can. 1. 42.) qui sum: ut unum
Iehoua aliud item unum dicere sum:
Hieronymi ea est, non possum non
enim, ut vero plus satis, noverat H
ille pater, doctus et trilinguis, ut
eandem pertinere significationem, ab
mate sive radice ducenda originem
et Iehoua sic dictum propter ipsum
Exodi verbis. Videbat etiam repeti
autem a se eheieh: unde depreh
ieh nomen esse Dei, a se eheieh
et alias lapsus illic amoto. Nam dol
ria facit Dei nomina, ordine nempe
secundum et tertium, cum unicum tam
forma substantivorum, quibus alterum
patum non adiungitur: hoc, deorum qui
quanto deinde connumerat Sabaoth:
sive est genitivi pluralis: quamobrem
eritum dicit fuisse translatum. A
pro Deo saris in literis non poni
illarum morem pro tertio ponere

License: cc-by-nc-sa – Paris, Bibliothèque nationale de France, lat. 5288, 160v – Fragments of manuscripts gathered by Étienne Baluze (https://fragmentarium.ms/view/page/F-k57p/418/37241)